

МОЕТО УЧИЛИЩЕ

Брой 21, 2017 година

Вестникът се издава от клуб „Журналистика“ и се посвещава на патронния празник на училището

Не тъпчи тялото си с отрови: нито чрез храната, водата и въздуха, нито чрез собствените си емоции. Помни, че Бог живее в теб и пази чист Неговия храм.

Дийпак Чопра - лекар-ендокринолог, един от „100-те най-известни мъже на 20-и век“.

22 години празнува ОУ "Елисавета Багряна"

Отново е пролет и отново ОУ „Елисавета Багряна“ събра ученици, учители и гости на своя патронен празник. В тържествена атмосфера поздравления към присъстващите отправи директора на училището, госпожа Величка Христова. В своето слово тя сподели, че училището се развива и бележи своите успехи и напредък. Заслугата за това е на целия екип от учители, които съвместно с ръководството на училището и подкрепата на родителите, работят усърдно в полза на децата, за тяхното обучение и възпитание. Със заслужена гордост г-жа Христова изброи имената на учениците, спечелили своите награди и постижения в различни изяви.

Празничният концерт повдигна градус на настроението. От сцената прозвучаха стиховете на любимата поетеса, песните на вокална група „Деница“, Алекс Колев от 4б клас и Маринела Ангелова от 6а клас. С красиви костюми и грациозни движения представиха своя танц Мажоретен състав, танцовата двойка Татяна Иванова и Яни Недков. Ефирност с белите си рокли и изящни стъпки внесоха танцьорките от група „Забавни игри“. В традиционния финал с изпълнението на фолклорен танц се представиха ученици от състав „Детелина“. Зад всяка изява на участниците стои неуморният труд на учителите г-н Огнян Чобанов, г-жа Магдалена Луканова и г-н Тихомир Кондев, г-жа Иванка Димитрова, г-н Али Мехмедов, г-жа Жана Ташева.

ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА – ДОСТОЛЕПНАТА

Анастас Стоянов

Родена през 1893 г. в София. Някои от книгите ѝ: “Вечната и святата”, “Сърце човешко, “Избрани стихотворения”.

- Стоянов, помолете милата си съпруга да ми позволи да танцувам с вас!...

И ние танцувахме!

Това беше в Сливен, родния град на баща ѝ, града на всички ветрове, към които Тя бе тъй привързана.

Началото на май. Зелено. Слънчево. Младо.

Гонеше вече седемдесетте. Разделяше ни с Нея почти половин век. Но обходи всички поети от групата и не пропусна нито един танц.

- Ах, защо не ни се падна валс? Как ми се валсираше с вас!

А аз с облекчение си помислих: добре, че ме отмина поне това...

Предишната година бяхме с Нея в Брюксел. И както го правят всички - хукнахме по магазините.

Багряна се задържаше най-дълго пред щандовете за... железария. И пълнеше чантите си с всевъзможен инструментариум: клещи, отвертки, френски ключове, бормашинки.

- За някой ваш близък навярно?

- Ами! За мен самата. Тъй обичам да човъркам с тях, когато съм си у дома...

Ах, да: забравил бях с кого си имам работа! Че нали тъкмо Тя бе първата българка, летяла със самолет, скачала с парашут...

През 1988 г. в един от броевете на “Работническо дело” поместих малък невинен шарж за Нея: Две срещи имам / със Халеевата / комета. / Живот и здраве -/ ще дочакам трета...

А художникът Теньо Пиндарев Я беше нарисувал - млада, щастлива, усмихната - загледана нагоре, към небето, в очакване...

Същия ден ми се обади по телефона:

- Благодаря, Стоянов! Много благодаря за пожеланието. Но няма да я дочакам отново.

- Вие така казвахте и преди десет години. Помните ли: Знаем, рядка гостенка на нашата планета,

за мене няма да

изгрееш втори път...

Помните ли тези свои стихове? Пък, ето на: дочакахте я! Нима не ви се иска да се срещнете отново с нея?

- Че кой не би си го пожелал, Господи!...

Така възкликна. А вече гонеше стоте...

Това е Тя, Багряна - Вечната и Святата!

КАТО СЛЪНЦЕ

Като зрънце,
като просено зрънце,
от крилатия вятър посято,
тя пониква несетно в душата
и пораства, класи и узрява.

Като птичка,
като мъничка птичка,
през морета от юг долетяла,
във сърцето невинно заспало,
тя си свива гнездо и запява.

Като слънце,
като божие слънце,
над живота ни кратък и беден,
и дори над деня ни последен
тя изгрява – греховна и свята.

Като песен,
като майчина песен,
ненадейно в чужбина дочута,
поразява беглеца залутан -
любовта – съвестта на земята.

МЛАДИ ДАРОВАНИЯ

Азбука

Мила и много красива

Ангелогласна и

Миролюбива

Ангел над мене е тя -
моята майка добра.

Нина Георгиева 3г клас

Красотата на мама

Мамо, твоето лице
е сияйно слънце!
Твоята усмивка
прави ме щастливка.
Твоята милувка
е като нежна целувка.
Гледаш ме с очички-
трепкащи звездички.
Ти си мойта майчица,
ти си мойта сенчица.

Ева Чакърова 3г клас

България

България е нашата родина,
на всички българи е тя любима.
Имаме си планини
със дълбоки пещери.
Нашите зелени гори
са като братя и сестри.
Искър, най-дългата река,
прави пролом в Стара планина
и на север се отправя,
дето Дунава минава.
Имаме си резервати
и красиви водопади.
Всичко ражда, всичко има,
затова е тя красива!

Михаил Стефанов

Кокиче

Бързам, бързам
да откъсна
с моята ръчица
първото кокиче,
мама да накича.

Йоанна Иванова 3в клас

Пролет

През пролетта цъфтят цветчетата и дърветата. Събуждат се мечките от зимния сън. Но само едно мече, незнайно защо, все още спи. Майка мечка и татко мечок се притесниха за него, да не му се е случило нещо. Но нищо му нямаше. То просто сънуваше красив сън със своите приятели Зайка Байка, лисичката Мими, сърничката Биби и мечето Чъби. Нашият спящ мечтател се казваше Криско. Цял ден си играха и

накрая решиха да си направят група. Измислиха си песен, но тя беше без име. Ето и стиховете на песента:

Хей, ти, лястовичке бяла,
откъде си долетяла?
Твойте братя и сестрички
защо са толкоз чернички?
Аз прелитам отдалече,
че пролетта пристигна вече.
Нося по света навред
здраве, щастие, късмет.

Байка предложи името „Лястовичка”, Мими – „Бялата птичка”, Биби – „Братя и сестрички”. А когато Крис събра заглавията за песента, реши името да е „Пролет”. Всички се съгласиха с него. Пяха, пяха, докато не им остана гърло. Легнаха да спят от умора. Събудиха се в истинския живот.

Някои хора казват, че сънищата се сбъдват. И петимата приятели сънуваха един и същи сън. Всъщност дали са сънували или това е била реалността? Никой не знае. А има ли значение?

Леси Михайлова 4а клас

МЛАДИ ДАРОВАНИЯ

Какво ще кажат хората...

Общественото мнение е много важен фактор в живота на българина и не само. Балкански синдром е да се гледа в чуждата чиния, а да забравяме своята. Всеки трябва да погледне първо себе си как е, как живее, какво прави, полезен ли е с нещо на околните и на обществото и тогава да има правото да обсъжда и осъжда останалите.

Две трети от хората, които броим за обществено мнение, ще ни завиждат, ако сме по-добре от тях, и ще се радват, ако сме нещастни. Само една малка част остава да е с нас и когато сме на върха, и когато сме на дъното.

Ботев не би бил това, което е, ако е слушал другите, просто е бил уверен в себе си и в желанията си. И така е повлиял на обществото, а не се е оставил да бъде погълнат от робските предразсъдъци, които ни казват да си мълчим, за да сме добре, т.е. всички сме чували за преклонената главица, която сабя не я сече. Който е примирен с всичко около себе си, не живее, просто съществува. От него нищо не зависи, нищо не се променя, защото няма смелостта да го направи.

Обществото може да е позитивна енергия само ако има еднопосочен интерес и полза. Тогава става неудържима сила и може да промени всичко, може да повдигне земята, ако намери опорна точка.

Ако обществото е необразовано и затворено, се самоизяжда, а ако някой реши да го промени, бива смачкан и отхвърлен, защото е поискал да бъде различно. И такова общество страда от бедност, мизерия, престъпност и разврат. И на такова бездуховно общество да оставиш задачата да оформя твоето мнение или отношение, е равносилно на самопогубване. Тогава променяме стратегията си – да разчитаме на себе си, да търсим кое не е вредно за нас и за околните, то ще е правилната посока. Резултатът ще удовлетворява самия човек и той ще намери подкрепа и от другите.

Може би така се стига до Ботев.

Даяна Митева 7а клас

Бекови скали

(опит за пътепис)

Бяхме на почивка в Родопите и ни препоръчаха да посетим място, наречено „Бекови скали”, близо до село Равногор. Пътят до селото не беше дълъг, но имаше много завой, от които ти прилошава, добре че беше красивата широколистна гора наоколо, за да ти отвлича вниманието от тях. На входа на селото ни посрещна голям кръст с надпис „Равногор”. В селото хората ни упътиха и ни разказаха, че то съществува още от времето на траките и доказателство за това са множеството могили на неговата територия. Тръгнахме по един черен път, като преди това оставихме колите до едно параклисче в началото. Много скоро завалия и трябваше да се върнем до колите и да продължим с тях. Дъждът беше пороен и омаловажаваше друсането от дупките по пътя.

Стигнахме. Притичахме до беседката, която служеше за наблюдателница. Бяха ни казали, че е много красиво и ще останем очаровани, но това не беше вярно. Гледката беше удивителна, ослепителна. Около теб вали дъжд, падат гръмотевици, а насреща стоят огрените от слънце язовир Вьча и заобикалящите го планини със смесени гори. Тази гледка не може да се опише нито с думи, нито със снимки.

До беседката имаше табела, на която пишеше, че областта около село Равногор е призната от НАСА за една от териториите с най-чист въздух на Балканския полуостров. Седяхме доста време, наслаждавайки се на божествената природа и свежия въздух.

На връщане решихме да разгледаме параклиса, който подминахме в началото. В двора имаше дървета и пейки, но тревата не беше косена отдавна. Параклисът се казваше „Свети Илия” и явно беше доста стар, защото мазилката беше паднала, а думите над вратата едва се четяха. Беше заключено и успяхме само да зърнем през прозорчето няколко икони. Тръгнахме към град Брацигово и Пещера, но винаги ще помня величествената красота на Бекови скали в Западни Родопи.

Невена Ичеренска 7в клас

МЛАДИ ДАРОВАНИЯ

Какво е за мен приятелството?

Приятелството е навсякъде около нас и за мен то е прекрасно. Когато имаш приятел, с когото да се смееш, с когото да споделяш и който в най-тъжните ти моменти да те подкрепя, е от голямо значение. Добрият приятел винаги ще ти подаде ръка и ще те изслуша. Не случайно е казано в поговорката, че „Приятел в нужда се познава”.

Истинското приятелство може да се разруши трудно, но ако се прокрадне завистта или трети човек с лоши намерения, това може да се случи. Затова е важно доверието в едно приятелство. Важно е при всяко съмнение да разговаряте и да изясните позициите си, защото понякога непроверените думи може да се превърнат в меч, който да се стовари със смъртоносната си сила върху приятелството.

Сибел Рашидова 7б

Разходка из Стара планина

Планината! Място, включващо живописни пейзажи, гъсти гори и величествени скали, издигащи се над малкия град.

На сутринта се отправихме към връх Голяма Чаталка. Имаше мъгла, която закриваше върха и го правеше още по-примамлив. Срещу него имаше скала, в чието подножие се бе образувал малък водопад. След половин час преход стигнахме местността Слънчева поляна. Над гората се бе спуснала лека мъгла, която придаваше загадъчност. След това се насочихме към хижа „Карандила”, където щяхме да си починем. Пътят на отиване беше около три часа и бяхме извървели около 6-7 километра.

Тръгнахме от хижата по обяд. Наложихме да слизаем по Хайдушката пътека, защото лифтът беше спрял. Отбихме се до местността Халката, за която съществуват градски легенди. Много сливенци признават скалния феномен за символ на града. Старо предание гласи, че в праисторически времена това място било закътан пристан на бурно море и към скалата с дупка били привързани корабите. Халката била спасение и надежда, че няма да потънат.

На халката приписват и магическа сила да дарява здраве и живот. Легенда разказва, че забранената любов на девойка и момък станала възможна, когато двамата се хванали за ръце и едновременно минали през отвора на пръстена. Оттогава безброй двойки изпробвали това тайнство, влюбвали се за цял живот и създавали щастливи семейства. Фолклорът предупреждава за опасна грешка: ако сам човек премине през пръстена от север на юг и не се върне обратно, магия ще промени пола или образа му. Ако някой не се харесва такъв, какъвто е, може да пробва. Аз не го направих и се завърнах вкъщи същата, каквато тръгнах, но много доволна, че успях да обходя и видя нови места от планината.

Йоана Динкова от 7в клас

Мечта

Не искам да живея повече така,
не искам повече несгоди.
Душата моя трябва да цъфти,
а не да плаче и се моли.
Но някога това ще стане
и в моя луд объркан свят.
Мечтите ми ще се превърнат
в план за светлина.
Искам всичко да се сбъдне,
искам всичко да е рай.

Виктория Николова 6а клас

Тъга

Поглеждам слънцето и
виждам своята тъга,
а от очите ми текат сълзи.
Искам времето да спре,
искам аз да заблестя
като звезда.
Поглеждам те и виждам
тъгата от очите ти.
Защо не блеснем аз и ти?
Искам времето да спре,
искам аз да заблестя
като звезда.

Виктория Николова 6а клас

ТВОЯТ ЧАС

Клуб „Журналистика“ проведе занятие с родители по проект „Твоят час“. Господин Георгиев, служител в МВР-Сливен, в качеството си на родител, представи пред учениците проблема за наркотичната зависимост, за опасните последици, които произтичат от употребата на наркотици. Разказа на учениците за различните видове наркотици и действието на всеки от тях върху човека след употребата му. От своята практика той посочи примери за начините, по които става „зарибяването“ сред младите хора, като най-често срещаният мотив за опитване е любопитството, което постепенно води до пристрастяване. Не по-малък проблем е и желанието да се покажеш различен, интересен, „вървежен“. Без да усетят, младежите попадат в капана на зависимостта и това на първо място уврежда здравето им и ускорява края на техния живот. В същото време близките на наркозависимия страдат от проявите на своето дете, което им причинява душевно страдание и дори икономически проблеми. За да си набави необходимата доза, зависимият разпродава предмети от дома на родителите си, краде пари от тях, подлага ги на непрекъснат тормоз.

Борбата за „изчистване“ от наркотиците е тежка и продължителна, и невинаги успешна. Младият човек трябва отрано да познава последиците, свързани с употребата на наркотици, да проявява здрав разум, да не се изкушава с мисълта, че само веднъж ще опита и няма да се случи нищо опасно. Практиката показва, че опиталите веднъж го правят и втори, и трети път, докато неусетно попаднат в злокобната власт на наркотика, който все повече не им достига и като количество, и като сила на въздействие върху тях.

Учениците участваха в разговора, задаваха въпроси, изказваха своето мнение.

Седмокласници в надпревара за MasterChef

Ученици от 7 клас участваха в проведения по инициатива на ПГ по хотелиерство и туризъм „Акад. Н.Неделчев“ училищен MasterChef. Приготвянето на вкусна храна е удоволствие, но и сериозно изпитание за неопитните готвачи. Въпреки това учениците от нашето училище се представиха убедително и Рафаела Кондева от 7б клас стана MasterChef за приготвянето на гурме сандвич.

СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ЗНАНИЯ

ПОСВЕТЕНИ НА ПРАЗНИКА

Acting in English

В състезанието „Acting in English” ученици от 4а клас и ученици от шестите класове показаха своите знания по езика, като разказаха кратки приказки и драматизираха различни интересни случки.

Състезанието се проведе под ръководството на г-жа Юлия Шарапчиева, учител по английски език, в присъствието на директора на училището, г-жа Христова, учителите, г-жа Д.Добрева и г-жа Л.Димитрова, както и родители.

За своето старание и отлично представяне участниците получиха грамоти и похвали.

АЗ УЧА И ЗНАМ ПОВЕЧЕ

Учениците от 7 клас участваха в традиционното за месец април състезание по български език и литература „Аз уча и знам повече”. Надпреварата между трите отбори беше оспорвана. Учениците показаха убедително своите знания, като на финала отборът на зелените, учениците на 7в клас, и отборът на сините, учениците на 7б клас, постигнаха равен резултат. За да се излъчи победител, двата отбора отговаряха на допълнителни въпроси (дузпи). На първо място с преднина от 2 точки се класира отборът на зелените, на второ място – отборът на сините, а отборът на оранжевите застана на трето място.

Всички участници ще получат отлични оценки в бележниците.

ЛЮБИМИ ЗАНИМАНИЯ

Андреана Андреева е на 9 години и е ученичка в 3в клас. Танцува в балет „Барби“ от петгодишна. Участвала е в национални танцови шампионати и в много концертни изяви. Най-вълнуващото преживяване за нея е третото място за солово изпълнение на Арт фестивала „Утринна звезда“ в Слънчев бряг през 2015г. Щастлива е с първото си място в Национален танцов шампионат за класически, характерни и съвременни танци в град София с изпълнението „В духа на времето“. Тя има още върхове и постижения, които я правят горда, и й дават стимул да следва любовта си към танцовото изкуство.

Подготви Габриела Георгиева 7в клас

Алекс Колев от 4б клас се занимава с музика още от първи клас. Госпожа Мария Желева открива таланта в него и му помага да следва мечтата си. В конкурса „Цветен Камертон“ печели второ и трето място с участията си, а конкурсът „Шуменски вечери“ отново го поставя на второ място. Следват участия и награди в град Пловдив и град Казанлък. В град Ямбол вече е на първо място. Последната му награда в конкурса „С песен и обич да творим добро“ е третото място. Топлият му лиричен глас, с който изпълнява своите песни, му носи аплодисментите на неговите съученици и учители.

Подготви Невена Ичеренска от 7в клас

- Скъпи, как се пише - "гудишнина" или "годищнина?" - Не знам. По-добре пиши "йобилей."

Учителка изпитва ученик. - Разкажи урока! Ученикът мълчи. - Кажй поне заглавието на урока! Ученикът мълчи. - Какъв предмет учим сега? Ученикът мълчи.

По едно време от задния чин се чува шепот. - Леле! Тая вещица го разхожда из целия материал!

Редактор: Дочка Добрева и репортерите от клуб "Журналистика"